

è cu totul culpabilă, fiind-quo n'are o idee perfectă de bine și de reu.

— Voi face totu que vei crede de cuviință, disse Claus. Să sciū quō mī-așu perde și vieța, voiescū să mă facū demnū de stima dumatalle. Îți jurū, tată Riemann, quō nici-o-dată n'așu fi cugețat la aquēsta, daqua n'așu fi cređut quō voiū putē să-ți ajutū a rescumpēra pe fiulū dumatalle. » Ellū luā mâna bētrānului și i-o strinse cu o mare bună-voință, quare annunță quō resoluțiunea-i erā sinceră.

CAPITULUL XX

O căllătoriă la Rio-Janeiro.—Albrecht.

Bunulū Riemann nu se putea despărți de scumpiī seī copii, fără o adūncă părere de reu. Ellū luasse mēsuri qua, în lipsa sa, Wilhelm să rămānă cu surorile salle. Copii seī nu putea înțellege emoțiunea tatălui lor, pentru o despărțire atâtū de scurtă. Spre a nu-și neliniști copii, Riemann le ascunsesse scopulū căllătoriei salle; ânsē starea de turburare a tatălui lor nu putea să le scape din vedere : quōci nici-o-dată nu-lū vēdusserō atâtū de neliniștitū.